

ทนายความ

คำฟ้อง	คดีอาญา
รับที่	4907
วันที่	ก.ย. 2550 เวลา 14.47 น.

ที่ สธ ๕๒๐๐ / ๒๕๕๐

กระทรวงสาธารณสุข

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓ / ว (ล) ๘๙๔๑ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)

พ.ศ.

จำนวน ๑๔๐ ชุด

๒. บันทึกหลักการและเหตุผล

จำนวน ๑๔๐ ชุด

๓. คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย

จำนวน ๑๔๐ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีได้แจ้งเรื่อง มติคณะกรรมการ
กลั่นกรองเรื่องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี คณะที่ ๒ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เกี่ยวกับร่าง
พระราชบัญญัติสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล พ.ศ. ซึ่งเสนอโดยกระทรวงสาธารณสุข ทั้งนี้
เห็นว่า ควรมีการจัดตั้งองค์กรขึ้นเพื่อทำหน้าที่ตามเสนอ แต่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ควรจัดตั้งเป็น
องค์การมหาชน ตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือจัดตั้งโดยพระราชบัญญัติเฉพาะ
เนื่องจากมติคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๐ กำหนดว่า องค์การมหาชนที่จะจัดตั้งโดย
พระราชบัญญัติเฉพาะจะต้องเป็นองค์กรที่มีลักษณะการให้อำนาจรัฐฝ่ายเดียวต่อประชาชน และเพื่อให้การ
ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวมีความชัดเจน จึงขอให้กระทรวงสาธารณสุขกลับไปทบทวนเกี่ยวกับบทบาท
อำนาจหน้าที่ และการจัดตั้งสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล โดยขอให้นำเสนออภิปราย และ
ความเห็น และข้อสังเกตของส่วนราชการต่างๆ ไปประกอบการพิจารณา และนำเสนอคณะกรรมการ
กลั่นกรองฯ พิจารณาอีกครั้งนั้น

ในการนี้ กระทรวงสาธารณสุข ได้ปรึกษาหารือร่วมกับผู้แทนของหน่วยงานต่างๆ ที่
เกี่ยวข้องได้แก่ สำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อวันที่ ๒๘
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ มีข้อสรุปดังนี้

...../ ๑. การจัดตั้ง...

๑. การจัดตั้งสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล ไม่สมควรจัดตั้งโดยการออกเป็นพระราชบัญญัติเฉพาะ เนื่องจากไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดไว้ จึงเสนอให้เป็นการจัดตั้งสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาลโดยออกเป็นพระราชกฤษฎีกา ตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งจะเป็นองค์กรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)
๒. ให้นำความเห็นของหน่วยงานต่างๆ มาปรับปรุงในพระราชกฤษฎีกาให้มีความเหมาะสม และนำไปปฏิบัติได้

บัดนี้ กระทรวงสาธารณสุข ได้นำมติการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองฯ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ รวมทั้งข้อพิจารณา และข้อคิดเห็นจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง มาจัดทำร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน) พ.ศ. พร้อมบันทึกหลักการและเหตุผล และคำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย เป็นที่เรียบร้อยแล้ว รายละเอียดปรากฏในสิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) - (๓)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไปด้วย
จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายมงคล ณ สงขลา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

โทร. ๐-๒๙๕๑-๐๑๐๒-๓ ต่ำ ๑๑๐

โทรสาร. ๐-๒๙๕๑-๐๑๐๔

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการจัดตั้งสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันการให้บริการด้านสาธารณสุขของสถานพยาบาลในประเทศไทยยังไม่มี
การกำหนดมาตรฐานและรับรองคุณภาพการให้บริการของสถานพยาบาล ซึ่งเป็นหลักประกันที่จะทำให้
ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขที่มีคุณภาพ การสร้างมาตรฐานการและกำหนดหลักเกณฑ์
การประเมินคุณภาพของการให้บริการ ตลอดจนการพัฒนาระบบการให้บริการด้านสาธารณสุข จะเป็น
การยกระดับมาตรฐานและคุณภาพในการให้บริการของสถานพยาบาลของประเทศ และคุ้มครองสิทธิ
ของประชาชนที่จะได้รับบริการด้านสาธารณสุขที่ดีและมีคุณภาพ โดยการจัดตั้งองค์กรในรูปแบบองค์
การมหาชนเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวซึ่งจะทำให้มีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ เป็นหน่วยงานที่มีความ
เชี่ยวชาญเฉพาะ มีความคล่องตัวและมีการประสานความร่วมมือของภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าด้วย
กันได้ดียิ่งขึ้น สมควรจัดตั้งสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาลขึ้นเป็นองค์การมหาชนตามกฎหมาย
ว่าด้วยองค์การมหาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง
สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันรับรอง
คุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้
“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล
พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้หมายความรวมถึงสถานพยาบาลที่จัดตั้งขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐ
“การรับรองคุณภาพ” หมายความว่า การรับรองว่าสถานพยาบาลมีองค์ประกอบของ
การปฏิบัติงานและการพัฒนาคุณภาพ ที่เชื่อได้ว่าจะสามารถให้บริการด้านสาธารณสุขที่มีคุณภาพตาม
เกณฑ์ที่กำหนด โดยเป็นการรับรองระบบงานของสถานพยาบาล มิใช่การรับรองผลการดูแลรักษา
ผู้ป่วยแต่ละราย

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)
“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารสถาบันรับรองคุณภาพ
สถานพยาบาล

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมวด ๑

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งองค์การมหาชนขึ้น เรียกว่า “สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “The Healthcare Accreditation Institute”

มาตรา ๖ ให้สถาบันมีที่ตั้งของสำนักงานแห่งใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง

มาตรา ๗ ให้สถาบันมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการเกี่ยวกับประเมินและรับรองคุณภาพของสถานพยาบาล
- (๒) ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาคุณภาพของสถานพยาบาล
- (๓) รวบรวม ศึกษา วิเคราะห์ และประเมินข้อมูล รวมทั้งความต้องการเกี่ยวกับคุณภาพของสถานพยาบาลเพื่อเสนอแนะนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการพัฒนาและรับรองคุณภาพของสถานพยาบาลต่อคณะรัฐมนตรี
- (๔) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเผยแพร่องค์ความรู้ และการให้บริการ การเข้าถึงและใช้ประโยชน์เกี่ยวกับการพัฒนาและรับรองคุณภาพของสถานพยาบาล
- (๕) สร้างระบบรายงาน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของสถานพยาบาลทุกระดับ
- (๖) จัดให้มีกลไกตรวจสอบที่เป็นอิสระเมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่การให้ข้อเสนอแนะสำหรับการป้องกันในภาพกว้างของระบบบริการสุขภาพ
- (๗) กำหนดมาตรฐานสถานพยาบาล เพื่อใช้เป็นแนวทางการประเมินและการรับรองคุณภาพสถานพยาบาล
- (๘) เป็นตัวแทนของรัฐบาลในการสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการประเมิน การพัฒนา และการรับรองคุณภาพสถานพยาบาล
- (๙) พัฒนาและฝึกอบรมจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมและสนับสนุนให้สถานพยาบาลเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรม

มาตรา ๘ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ให้สถาบันมีอำนาจหน้าที่กระทำการ ดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ
- (๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมทุกประเภทผูกพันสินทรัพย์ ตลอดจนทำนิติกรรมอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการกิจการของสถาบัน
- (๓) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงิน หรือค้ำประกัน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน
- (๔) เข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสถาบัน
- (๕) ทำความตกลงและร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ องค์การหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ และภาคเอกชนในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสถาบัน
- (๖) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินการ
- (๗) มอบให้บุคคลทำกิจการที่อยู่ภายในอำนาจหน้าที่ของสถาบัน
- (๘) ให้ประกาศและหนังสือรับรองในกิจกรรมที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่ของสถาบัน
- (๙) ให้เครื่องหมายรับรองคุณภาพสถานพยาบาลสำหรับสถานพยาบาลที่ผ่านการประเมิน
- (๑๐) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน

หมวด ๒

ทุน รายได้ และทรัพย์สิน

มาตรา ๙ ทุนและทรัพย์สินของสถาบันมีดังต่อไปนี้

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๕๐
 - (๒) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม
 - (๓) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นรายปี
 - (๔) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชน หรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
 - (๕) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการ
 - (๖) ดอกผลหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากทรัพย์สินของสถาบัน
- การรับเงินหรือทรัพย์สินตาม (๔) จะต้องไม่กระทำในลักษณะที่ทำให้สถาบันขาดความเป็นอิสระหรือความเป็นกลาง

มาตรา ๑๐ บรรดารายได้ของสถาบันไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๑ ให้สังหาริมทรัพย์ซึ่งสถาบันได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของสถาบันเป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน

ให้สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบัน

ทรัพย์สินของสถาบันไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๑๒ การใช้จ่ายเงินของสถาบันให้ใช้จ่ายไปเพื่อกิจการของสถาบันโดยเฉพาะ การเก็บรักษาและเบิกจ่ายเงินของสถาบันให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

การบริหารและการดำเนินงาน

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหารสถาบัน รับรองคุณภาพสถานพยาบาล” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงทางด้านการบริหารการแพทย์และสาธารณสุข หรือการพัฒนา และรับรองคุณภาพสถานพยาบาล หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อกิจการของสถาบัน

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสองคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข และ เลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความชำนาญเป็นที่ประจักษ์ในด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพ ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านการบริหาร ด้านสังคม ด้านกฎหมาย และด้านสื่อสารมวลชนหรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อกิจการของสถาบัน ซึ่งในจำนวนนี้ต้องเป็นบุคคลซึ่งมิใช่ข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐรวมอยู่ด้วย

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง และให้ผู้อำนวยการแต่งตั้ง ผู้ช่วยเลขานุการได้ตามความจำเป็น

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๔ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
 - (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ และไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
 - (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
 - (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
 - (๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง
 - (๖) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสถาบัน หรือที่ปรึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีสัญญาจ้างกับสถาบัน
 - (๗) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสถาบัน หรือในกิจการที่เป็นการแข่งขันกับกิจการของสถาบันหรือขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของสถาบัน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการ กรรมการ หรือผู้แทนของสถาบันในการเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นตามมาตรา ๘ (๔)
- ความใน (๑) มิให้ใช้บังคับแก่กรรมการชาวต่างประเทศซึ่งสถาบันจำเป็นต้องแต่งตั้งตามข้อผูกพัน หรือมีคุณสมบัติดีเด่นอันเหมาะสมกับงานของสถาบัน

มาตรา ๑๕ ประธานกรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินกิจการต่อไป จนกว่าประธานกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี โดยในวาระเริ่มแรกเมื่อครบสองปีให้กรรมการออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งโดยวิธีจับสลาก และเมื่อครบสี่ปีให้กรรมการในจำนวนที่เหลือจากการจับสลากออกเมื่อครบสองปีออกจากตำแหน่ง และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งโดยการจับสลากเป็นการออกตามวาระด้วย

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระให้ดำเนินการแต่งตั้งใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้กรรมการที่เหลือเลือกผู้ที่ทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลสถาบันให้ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) อนุมัติแผนงาน แผนการลงทุน แผนการเงิน โครงการ และงบประมาณประจำปีของสถาบัน
- (๒) ดูแลฐานะและความมั่นคงทางการเงิน ให้ความเห็นชอบรายงานการเงิน พิจารณารายงานของผู้ตรวจสอบการเงิน และวางระเบียบ กฎเกณฑ์ หรือข้อห้ามทางการเงิน
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้กู้ยืมเงินและการสนับสนุนทางการเงินด้านอื่น
- (๔) ให้คำแนะนำหรือเสนอแนะการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคอันเกิดจากการบริหารจัดการ ตลอดจนเสนอต่อคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีมีปัญหาหรืออุปสรรคเกี่ยวกับการประสานงานในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสถาบัน
- (๕) ให้ความเห็นชอบการกำหนดค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่เกิดจากการดำเนินงานของสถาบัน
- (๖) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินคุณภาพสถานพยาบาล

(๗) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป ของสถาบัน การจัดแบ่งส่วนงานของสถาบันและขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว การบริหารงานบุคคล เงินเดือนและค่าจ้างผู้ปฏิบัติงานของสถาบัน การเงิน การพัสดุและทรัพย์สิน การงบประมาณ การบัญชี การจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ การตรวจสอบภายใน การสรรหาหรือคัดเลือกผู้อำนวยการ การปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ การมอบให้ผู้อื่นรักษาการแทนหรือปฏิบัติกรแทนผู้อำนวยการ และการจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นแก่คณะกรรมการ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ผู้อำนวยการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน ที่ปรึกษาคณะทำงาน เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของสถาบัน

(๘) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสถาบันหรือที่คณะกรรมการมอบหมาย

ระเบียบเกี่ยวกับการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญตาม (๗) ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๐ การประชุมของคณะกรรมการ ให้นำบทบัญญัติหมวด ๕ คณะกรรมการ ที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความเชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ คณะทำงาน และที่ปรึกษาคณะทำงาน เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน และที่ปรึกษาคณะทำงานจะต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสถาบันหรือในกิจการที่เป็นการแข่งขันกับกิจการของสถาบัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการ กรรมการ หรือผู้แทนของสถาบันในการเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นตามมาตรา ๘ (๔)

การประชุมคณะอนุกรรมการและคณะทำงาน ให้นำมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๓ ให้สถาบันมีผู้อำนวยการคนหนึ่ง

คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจสรรหา แต่งตั้ง และถอดถอนผู้อำนวยการ

ในกรณีที่ไม่มีผู้อำนวยการหรือผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองผู้อำนวยการที่มีอาวุโสตามลำดับปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองผู้อำนวยการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

มาตรา ๒๔ ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้สามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา และต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ และไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง
- (๔) เป็นผู้ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เหมาะสมกับกิจการของสถาบัน
- (๕) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๗)

มาตรา ๒๕ ให้ผู้อำนวยการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการกับผู้อำนวยการ
- (๔) คณะกรรมการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๔
มติของคณะกรรมการให้ผู้อำนวยการออกจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ โดยไม่นับรวมผู้อำนวยการ

มาตรา ๒๗ ผู้อำนวยการมีหน้าที่บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย วัตถุประสงค์ของสถาบัน และตามนโยบาย ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง ของคณะกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่และลูกจ้างทุกตำแหน่ง เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจสอบภายในตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง รวมทั้งให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอเป้าหมาย แผนงาน และโครงการต่อคณะกรรมการ เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันบรรลุวัตถุประสงค์
 - (๒) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสถาบัน รวมทั้งรายงานการเงินและบัญชี ตลอดจนเสนอแผนการเงินและงบประมาณของปีต่อไปต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา
 - (๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงกิจการและการดำเนินงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ต่อคณะกรรมการ
- ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของสถาบัน

มาตรา ๒๘ ผู้อำนวยการมีอำนาจ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยเจ้าหน้าที่และลูกจ้าง ตลอดจนให้เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถาบันโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ นโยบาย มติหรือประกาศที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๙ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนของสถาบัน เพื่อการนี้ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๔

ผู้ปฏิบัติงานของสถาบัน

มาตรา ๓๑ ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันมีสามประเภท คือ

(๑) เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้าง ได้แก่ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานโดยได้รับเงินเดือน หรือ ค่าจ้างจากงบประมาณของสถาบัน

(๒) ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้ซึ่งสถาบันจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญโดยมีสัญญาจ้าง

(๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมาช่วยปฏิบัติงานของสถาบันเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๔

มาตรา ๓๒ เจ้าหน้าที่ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์

(๓) สามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา

(๔) มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสถาบัน

(๕) ไม่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือพนักงานหรือลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) (๕) หรือ (๗)

ความใน (๑) มิให้ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ชาวต่างประเทศซึ่งสถาบันจำเป็นต้องจ้างหรือแต่งตั้งตามข้อผูกพันหรือตามลักษณะกิจการของสถาบัน

มาตรา ๓๓ เจ้าหน้าที่พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๓๒

(๔) ถูกให้ออก เพราะไม่ผ่านการประเมินผลงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้ในข้อบังคับ

(๕) ถูกไล่ออกหรือปลดออก เพราะผิดวินัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๓๔ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสถาบัน รัฐมนตรีอาจขอให้ข้าราชการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ มาปฏิบัติงานในสถาบันเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้นั้น และมีข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติ

ในกรณีที่ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นตามวรรคหนึ่งได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่ของสถาบัน ให้ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไปปฏิบัติงานใด ๆ และให้นับระยะเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในสถาบันสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นทำนองเดียวกันเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานเต็มเวลาดังกล่าว แล้วแต่กรณี

เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่มาปฏิบัติงานในสถาบัน ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนในส่วนราชการหรือหน่วยงานเดิมในระดับตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าระดับตำแหน่งเดิมตามข้อตกลงที่ทำไว้

หมวด ๕

การบัญชี การตรวจสอบ และการประเมินผลงาน

มาตรา ๓๕ การบัญชีของสถาบัน ให้จัดทำตามหลักสากลตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถาบัน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ในการตรวจสอบภายใน ให้มีผู้ปฏิบัติงานของสถาบันทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบภายในโดยเฉพาะ และให้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๖ ให้สถาบันจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ในทุกรอบปี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือ บุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสถาบัน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำบันทึกรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการ

เพื่อการนี้ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของสถาบัน สอบถามผู้อำนวยการ ผู้ตรวจสอบภายใน เจ้าหน้าที่และลูกจ้าง หรือบุคคลอื่น และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของสถาบันเป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๓๗ ให้สถาบันทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของสถาบันในปีที่ล่วงมาแล้ว บัญชีทำการ พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

มาตรา ๓๘ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงระบบการปฏิบัติงานของสถาบัน ให้มีประสิทธิภาพ เกิดผลสัมฤทธิ์ สร้างความรับผิดชอบและความเชื่อถือแก่สาธารณชนในกิจการของสถาบัน ตลอดจนการติดตามความก้าวหน้าและการตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โครงการ และแผนงานที่ได้จัดทำไว้ ให้สถาบันจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามปี

การประเมินผลตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำโดยสถาบัน หน่วยงาน องค์กร หรือ คณะบุคคลที่เป็นกลางและมีความเชี่ยวชาญในด้านการประเมินผลการดำเนินการโดยมีการคัดเลือกหรือแต่งตั้งตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

การประเมินผลการดำเนินงานตามวรรคหนึ่งจะต้องแสดงข้อเท็จจริงให้ปรากฏในด้านประสิทธิผล ในด้านประสิทธิภาพ และในด้านการพัฒนาองค์กร และในรายละเอียดอื่นตามที่คณะกรรมการจะได้กำหนดเพิ่มเติมขึ้น

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเป็นการเฉพาะกาล คณะกรรมการจะจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานเป็นครั้งคราวตามมาตรานี้ด้วยก็ได้

หมวด ๖
การกำกับดูแล

มาตรา ๓๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย และให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน นโยบายของรัฐบาล และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับสถาบัน เพื่อการนี้ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้สถาบันชี้แจงแสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำของสถาบันที่ขัดต่อวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน นโยบายของรัฐบาล และมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการของสถาบันได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๐ เมื่อพระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีดำเนินการตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่ออนุมัติให้มีการโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน และเงินงบประมาณของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลที่มีอยู่ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ ซึ่งมีผู้ครองอยู่ ไปเป็นของสถาบันตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔๑ เพื่อเป็นทุนในการดำเนินการของสถาบัน ในระยะเริ่มแรกให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้มีการจัดสรรทุนประเดิมให้แก่สถาบันภายในวงเงินที่รัฐมนตรีเห็นสมควร เพื่อให้สถาบันสามารถดำเนินการตามวัตถุประสงค์ได้

มาตรา ๔๒ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการบริหารสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการไปจนกว่าคณะกรรมการตามพระราชกฤษฎีกานี้เข้ารับหน้าที่ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีผู้อำนวยการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการเป็นการชั่วคราวไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้อำนวยการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ ให้พนักงานและลูกจ้างของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นพนักงานและลูกจ้างของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุขและปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันตามพระราชกฤษฎีกานี้ โดยให้ถือว่า การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๔๔ พนักงานและลูกจ้างของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสถาบัน ให้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงค์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาตามระเบียบที่คณะกรรมการตามมาตรา ๔๒ กำหนด ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับและต้องผ่านการคัดเลือกและประเมินผลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการตามมาตรา ๔๒ กำหนดซึ่งหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒

การบรรจุและแต่งตั้งผู้ผ่านการคัดเลือกและประเมินผลตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลในวันที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้มีการดำเนินการตามมาตรา ๔๑

มาตรา ๔๕ ให้ผู้ที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่และลูกจ้างตามมาตรา ๔๔ ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนตามตำแหน่ง อัตราเงินเดือน และค่าจ้าง ตามที่คณะกรรมการตามมาตรา ๔๒ กำหนด รวมทั้งได้รับสวัสดิการและประโยชน์อย่างอื่น ซึ่งรวมกันแล้วต้องไม่น้อยกว่าเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือสวัสดิการและประโยชน์อย่างอื่นที่เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างผู้นั้นเคยได้รับจากส่วนราชการ

การเปลี่ยนจากเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของส่วนราชการไปเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสถาบัน ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จตามข้อบังคับของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสถาบันผู้ใดซึ่งโอนไปตามมาตรานี้ประสงค์ที่จะให้นับเวลาทำงานในขณะที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างก่อนที่จะมีการโอนเป็นเวลาทำงานของเจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างของสถาบัน ก็ให้มีสิทธิกระทำได้โดยแสดงความจำนงค์ว่าไม่ขอรับเงินบำเหน็จตามข้อบังคับของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

การไม่ขอรับเงินบำเหน็จตามวรรคสาม จะต้องกระทำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่โอน ทั้งนี้ การโอนตามมาตรา นี้ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีและสถาบันจะได้ตกลงกัน

มาตรา ๔๖ ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดของ
สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล ให้นำระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดของสถาบัน
วิจัยระบบสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาและรับรอง
คุณภาพโรงพยาบาล ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามขอบวัตถุประสงค์หรืออำนาจหน้าที่ที่จะเป็น
ของสถาบันตามพระราชกฤษฎีกานี้ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดย
อนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย

ร่างกฎหมายที่เสนอ ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล
(องค์การมหาชน) พ.ศ.

ส่วนราชการผู้เสนอ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

เหตุผลและความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

การประเมินและรับรองคุณภาพสถานพยาบาล มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้การประเมินคุณภาพจากภายนอกตามมาตรฐานที่กำหนด ไปกระตุ้นการพัฒนาคุณภาพของสถานพยาบาล ทำให้สังคมเกิดความมั่นใจในคุณภาพและความปลอดภัยของระบบบริการสาธารณสุข

นอกเหนือจากประเมินคุณภาพจากภายนอกแล้ว ยังมีระบบรายงานตัวชี้วัด เปรียบเทียบ ระบบรายงานเหตุการณ์ และกลไกการตรวจสอบที่เป็นอิสระ เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่สำคัญ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำมาวิเคราะห์เป็นแนวทางสำหรับการป้องกันปัญหา ซึ่งประยุกต์ใช้กับระบบบริการสาธารณสุขโดยรวม ที่จะเสนอแนะต่อต้านสังคมและรัฐบาล

เป้าหมาย คือสถานพยาบาลที่มีเตียงรับผู้ป่วย ทุกแห่งในทุกภาคส่วน ได้รับการประเมินคุณภาพจากภายนอก และให้ข้อเสนอแนะ เพื่อกระตุ้นการพัฒนา อย่างสม่ำเสมอปีละหนึ่งครั้ง

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

จากการศึกษาในประเทศต่างๆ รวมทั้งประเทศไทย พบว่าภาวะแทรกซ้อนหรือผลที่ไม่พึงประสงค์ เนื่องจากการรักษาพยาบาลของสถานพยาบาล จะมีอัตราประมาณร้อยละ ๑๐-๑๕ ของผู้ป่วยที่เข้านอนรักษาตัวในสถานพยาบาลที่มีเตียง ก่อให้เกิดความสูญเสียด้านค่าใช้จ่ายและด้านจิตใจ รวมทั้งอาจจะรุนแรงถึงขั้นพิการหรือเสียชีวิต

จากระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติที่ทำให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้ดีขึ้น นำมาซึ่งภาระงานที่เพิ่มขึ้นของสถานพยาบาลต่างๆ หากไม่ให้ความสำคัญในเรื่องคุณภาพและความปลอดภัย จะนำมาซึ่งผลที่ไม่พึงประสงค์และความสูญเสียต่างๆมากขึ้น นำมาซึ่งการฟ้องร้องเป็นคดีความ ซึ่งมีผลกระทบทางลบต่อระบบบริการสาธารณสุข

การกระตุ้นให้ผู้บริหารและปฏิบัติงานของสถานพยาบาลต่างๆ เกิดความร่วมมือร่วมกัน ในการทบทวนความรัดกุมในระบบงานของตน เรียนรู้จากเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้น และใช้มาตรการต่างๆ เพื่อยกระดับคุณภาพและความปลอดภัยในการดูแลผู้ป่วย จะเป็นการสร้าง

หลักประกันคุณภาพบริการที่ยั่งยืน เสริมกับมาตรการที่มีอยู่แล้วในเรื่องของโครงสร้างและอัตรากำลัง

๑.๓ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือความบกพร่อง

การประเมินและรับรองคุณภาพสถานพยาบาลจากภายนอก จะช่วยแก้ปัญหาหรือความบกพร่องต่อไปนี้ ก) ลดความเสี่ยงหรือความด้อยคุณภาพของบริการสาธารณสุข ทั้งที่ปรากฏเด่นชัดต่อผู้รับบริการ ในรูปของเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ ความไม่พึงพอใจ และที่ไม่ปรากฏเด่นชัดต่อผู้รับบริการ ข) ลดความขัดแย้งระหว่างสถานพยาบาลและผู้รับบริการที่เคยนำมาสู่การฟ้องร้องเป็นคดีความ จนประชาชนทั่วไปเกิดความรู้สึกไม่ไว้วางใจต่อระบบบริการสาธารณสุขทั้งในภาครัฐและเอกชน

๑.๔ มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจ

มีการกำหนดมาตรฐานสถานพยาบาลและเกณฑ์ที่จะใช้ประเมิน ลำดับขั้นของการพัฒนา เพื่อให้สถานพยาบาลใช้ในการประเมินตนเอง ดำเนินการพัฒนาในส่วนตัว และมีทีมประเมินจากภายนอกเข้าไปประเมินเมื่อสถานพยาบาลมีความพร้อมหรือตามกำหนดเวลา

การประเมินจากภายนอก จะช่วยยืนยันผลการประเมินตนเองของสถานพยาบาล และช่วยชี้ให้เห็นจุดอ่อนในมุมมองที่กว้างขึ้น ซึ่งสถานพยาบาลจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

สถานพยาบาลที่สามารถปฏิบัติได้ตามมาตรฐานอย่างครบถ้วน จะได้รับประกาศนียบัตรรับรอง ซึ่งเป็นการประกาศความสำเร็จให้บุคคลภายนอกได้รับรู้ เป็นแรงจูงใจทางบวก สถานพยาบาลที่ยังไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานได้อย่างครบถ้วน จะได้รับการประกาศเกียรติคุณตามลำดับขั้นของการพัฒนา พร้อมกับข้อเสนอแนะให้มีการพัฒนาต่อเนื่องเพื่อยกระดับสูงขึ้นต่อไป

สถานพยาบาลต่างๆ จะต้องติดตามตัวชี้วัด ผลการดำเนินงานของตนอย่างต่อเนื่อง และจะมีระบบให้สถานพยาบาลแต่ละแห่ง สามารถเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานของสถานพยาบาลอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ซึ่งจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้สถานพยาบาลต่างๆ ต้องยกระดับผลการดำเนินงานของตนขึ้น

เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์เนื่องมาจากการดูแลรักษาผู้ป่วย สถานพยาบาลจะต้องวิเคราะห์หาสาเหตุ ปรับปรุงแก้ไข และวางมาตรการป้องกัน ในกรณีรุนแรงจะต้องรายงานเหตุการณ์และการแก้ไขมาให้นายกเทศมนตรีให้การรับรอง ซึ่งหากเห็นว่าเป็นเหตุการณ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้บ่อยหรือมีความรุนแรงสูง นายกเทศมนตรีให้การรับรองสามารถเข้าไปตรวจสอบเพื่อวางแนวทางป้องกันปัญหาสำหรับระบบบริการสาธารณสุขโดยรวมได้

๑.๕ ทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

ใช้การรับรองคุณภาพสถานพยาบาลจากต่างประเทศ ซึ่งจะมีค่าใช้จ่ายสูงมาก และอาจจะไม่สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย

๑.๖ เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ามาตรการนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้

จากการทำโครงการศึกษานำร่องการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ภายใต้สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๕๐ พร้อมทั้งมีการปรับปรุงแบบการทำงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหาและทรัพยากรของประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดความตื่นตัวของสถานพยาบาลในการพัฒนาคุณภาพ มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะนำไปสู่คุณภาพและความปลอดภัยในการดูแลผู้ป่วย และพบข้อสรุปว่าการประเมินคุณภาพจากภายนอกและการรับรองคุณภาพ ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจทางบวก เป็นมาตรการที่ได้ผลในการจูงใจให้สถานพยาบาลต่างๆ เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่

๒. ใครควรเป็นผู้ทำภารกิจ

หน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดการประเมินและรับรองคุณภาพสถานพยาบาล ควรเป็นหน่วยงานระดับชาติที่มีความเป็นกลาง มีความน่าเชื่อถือ มีความคล่องตัว ปฏิบัติงานบนพื้นฐานทางวิชาการ และเป็นองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร

กระทรวงสาธารณสุข จึงเสนอให้จัดตั้ง “สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล” ขึ้น เป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ

๓. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๓.๑ ในการทำภารกิจนั้นจำเป็นต้องมีกฎหมายออกมาบังคับหรือไม่ ถ้าไม่ตรากฎหมายจะก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติภารกิจอย่างไร

สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาลที่จะจัดตั้งขึ้นนี้ จะทำหน้าที่ให้บริการสาธารณะในการสร้างหลักประกันด้านคุณภาพของระบบบริการสาธารณสุขของประเทศ ซึ่งจำเป็นต้องมีความเป็นกลาง มีความคล่องตัว สมควรจัดตั้งเป็นองค์การมหาชนตาม พ.ร.บ.องค์การมหาชนพ.ศ.๒๕๔๒

การตรากฎหมายนี้ จะทำให้สถานพยาบาลต่างๆ มีความตื่นตัวในการพัฒนาการบริการของตนให้มีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

๓.๒ ถ้าจำเป็นต้องมีกฎหมาย กฎหมายนั้นควรเป็นกฎหมายระดับชาติหรือกฎหมายระดับท้องถิ่น

ภารกิจนี้เป็นการดำเนินการในภาพรวมทั้งประเทศ หากใช้กฎหมายระดับท้องถิ่น จะทำให้ไม่สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน และไม่สามารถยกระดับมาตรฐานของสถานพยาบาลต่างๆ ให้มาอยู่ในระดับใกล้เคียงกันได้

นอกจากนั้น ในกระบวนการประเมินและรับรองคุณภาพสถานพยาบาล จำเป็นต้องอาศัยพื้นฐานทางวิชาการ ประสบการณ์และการยอมรับจากทุกวงการ รวมทั้งการยอมรับในระดับสากล

๓.๓ ถ้าควรเป็นกฎหมายระดับชาติ จำเป็นต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร หรือควรทยอยใช้เป็นท้องที่ท้องที่ไป หรือเพียงบางท้องที่เท่าที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ และจะกำหนดอายุของกฎหมายไว้ด้วยได้หรือไม่

ให้มีการใช้พร้อมกันทั่วราชอาณาจักร เนื่องจากจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนให้สามารถรับบริการอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง และไม่มีการกำหนดอายุของกฎหมาย

๓.๔ กฎหมายที่จะตราขึ้นควรใช้ระบบควบคุม ระบบกำกับหรือส่งเสริม

การประเมินและรับรองคุณภาพสถานพยาบาล มีลักษณะเป็นระบบส่งเสริมและระบบกำกับ การกำหนดให้สถานพยาบาลต่างๆ ได้รับการประเมินจากภายนอก จะทำโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติต่างๆ ที่มีอยู่แล้ว เช่นพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

๓.๕ สภาพบังคับของกฎหมายควรกำหนดเป็นโทษทางอาญาหรือมาตรการบังคับทางปกครอง

- ไม่มีบทกำหนดโทษ -

๔. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

๔.๑ กฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกัน

พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ มีเป้าหมายเพื่อควบคุมสถานพยาบาลเอกชนให้มีการจัดทรัพยากร (คน เครื่องมือ สถานที่) และวิธีการปฏิบัติงานขึ้นพื้นฐานที่จำเป็น

พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๕ มีบทบัญญัติให้บุคคลทุกคนมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพตามที่กำหนด

๔.๒ ถ้าสมควรมีกฎหมายขึ้นใหม่ จะดำเนินการอย่างไรกับกฎหมายที่มีอยู่แล้ว สมควรยกเลิก ปรับปรุง หรือแก้ไข กฎหมายดังกล่าวให้สอดคล้องกันเพียงใดหรือไม่

เนื่องจากเจตนารมณ์ และความมุ่งหมายของกฎหมายที่ตราขึ้นใหม่ และกฎหมายที่มีอยู่เดิม มีความแตกต่างกัน จึงไม่สมควรที่จะยกเลิก ปรับปรุง หรือแก้ไข กฎหมายที่มีอยู่แล้ว

๕. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

๕.๑ กฎหมายที่จะตราขึ้นได้สร้างภาระหน้าที่ใดให้เกิดขึ้นแก่บุคคลบ้าง

สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาลมีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ออกโดยกฎหมายนี้

โรงพยาบาลทั้งภาครัฐและเอกชนที่สมัครใจ มีภาระในการปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดโดยกฎหมายนี้

๕.๒ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

เนื่องจากการดำเนินการโดยความสมัครใจ จึงไม่มีการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลใด

๕.๓ การจำกัดนั้นได้จำกัดเท่าที่จำเป็นหรือไม่

- ไม่มี -

๕.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

ประโยชน์ที่ผู้รับบริการจากโรงพยาบาลจะได้รับคือ ได้รับการใส่ใจและตอบสนองความต้องการดีขึ้น ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและมีส่วนร่วมมากขึ้น ได้รับการพิทักษ์สิทธิและศักดิ์ศรีมากขึ้น ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมตามมาตรฐานวิชาชีพมากขึ้น มีความเสี่ยงจากการดูแลรักษาลดลง ความเสี่ยง ภาวะแทรกซ้อน และเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์จากการรักษาพยาบาลลดลง ผู้รับบริการได้รับการดูแลที่มีคุณค่ายิ่งขึ้นจากแนวคิดการสร้างเสริมสุขภาพและการดูแลแบบองค์รวม

ประโยชน์ต่อสังคม การฟื้นศรัทธา และความไว้วางใจของสังคมต่อระบบบริการสาธารณสุขกลับคืนมา ก่อให้เกิดความร่วมมือและผลลัพธ์สุขภาพที่ดีขึ้น คดีการฟ้องร้องจากการเข้ารับบริการลดลง มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๕.๕ บทบัญญัติในกฎหมายนั้นอยู่ในวิสัยที่จะปฏิบัติได้โดยไม่เกิดความยุ่งยากหรือภาระหน้าที่เกินสมควรหรือไม่

ไม่เกิดความยุ่งยาก เนื่องจากได้มีการปฏิบัติอยู่แล้ว และเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในโรงพยาบาล

๕.๖ ความคุ้มค่าของการกิจ

ในประเทศไทย พบว่าอัตราการเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ของผู้ป่วยในโรงพยาบาล เท่ากับ ๙.๗ ครั้งต่อผู้ป่วย ๑๐๐ คน ร้อยละ ๒๐ ของผู้ที่เกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์มีความ ทุพพลภาพในระดับปานกลางถึงรุนแรง รวมทั้งเสียชีวิต และร้อยละ ๕๐.๒ เป็นเหตุการณ์ที่ป้องกัน ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่าประมาณ ๑ ใน ๑๐๐ ของผู้ป่วยที่เข้าอนโรงพยาบาล จะเกิดอันตรายใน ระดับปานกลางถึงรุนแรง รวมทั้งเสียชีวิต และสามารถที่จะป้องกันได้

ผู้ป่วยที่เกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ต้องนอนโรงพยาบาลเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ๔ วัน ค่าใช้จ่ายที่ เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท หรืออาจจะสูงกว่าแสนบาท ในรายที่มีความรุนแรงสูง และหากผู้ป่วยเสียชีวิต อาจจะถูกเรียกชดเชยค่าเสียหายเป็นล้านบาท

ถ้าคำนวณจากจำนวนผู้ป่วยในทั้งหมดในประเทศไทย ซึ่งมีการนอนโรงพยาบาลประมาณ ปีละ ๗.๓ ล้านครั้ง จะพบว่าความสูญเสียเนื่องจากภาวะไม่พึงประสงค์เหล่านี้มีไม่น้อยกว่าปีละ ๓,๖๐๐ ล้านบาท

ความสูญเสียเหล่านี้ควรจะป้องกันได้ หากสถานพยาบาลที่มีเตียงทุกแห่งมีการวางระบบ คุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ รัฐมีความพร้อมในด้านกำลังคน กำลังเงิน ความรู้ ที่จะบังคับการให้เป็นไป ตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ได้จัดทำโครงการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ในลักษณะโครงการนำร่อง เพื่อพัฒนามาตรฐานโรงพยาบาลและทดลองหารูปแบบของกลไกที่ เหมาะสม ในการสร้างหลักประกันด้านคุณภาพบริการโรงพยาบาลมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๔ จนได้ รูปแบบที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย มีองค์ความรู้และประสบการณ์ที่เพียงพอสำหรับการขยาย ขอบเขตการดำเนินงานให้ครอบคลุมสถานพยาบาลที่มีเตียงทุกแห่ง สถาบันพัฒนาและรับรอง คุณภาพโรงพยาบาลภายใต้สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ซึ่งเป็นกลไกทดลองได้รับการยอมรับจาก

สถานพยาบาลต่างๆ ในด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการในการชี้นำทิศทางการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาล

๖.๒ มีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้ผู้ที่จะต้องถูกกฎหมายบังคับมีความเข้าใจ มีความพร้อมและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างยินยอมพร้อมใจ

การประเมินรับรองสถานพยาบาล ใช้วิธีการส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงพยาบาลมีการพัฒนาคุณภาพด้วยความสมัครใจ ให้การรับรองคุณภาพเพื่อสร้างแรงจูงใจในการพัฒนา การพัฒนาคุณภาพในภาพรวมจะเสริมสร้างความตื่นตัว มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และมีความเชื่อมั่นต่อระบบคุณภาพ

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติการกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ ถ้ามีสมควรยุบหน่วยงานนั้นหรือควรปรับเปลี่ยนอย่างไรหรือไม่

ไม่มีส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจซ้ำซ้อน ในการประเมินและรับรองคุณภาพสถานพยาบาล มีแต่บทบาทที่ใกล้เคียงกันและสามารถหนุนเสริมซึ่งกันและกันได้ ดังนี้

(๑) หน่วยงานที่ทำหน้าที่ผู้ซื้อบริการ ได้แก่ สำนักงานประกันสังคม สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ มีบทบาทสามประการที่เกี่ยวข้อง คือ (ก) การตรวจประเมินเพื่อพิจารณารับสถานพยาบาลเข้าร่วมในการให้บริการผู้ป่วย (ข) การตรวจสอบเมื่อมีเรื่องร้องเรียนจากผู้รับบริการ เพื่อจ่ายเงินชดเชยให้ผู้เสียหาย และดักเตือนหรือลงโทษสถานพยาบาล (ค) การส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของสถานพยาบาลด้วยการกำหนดให้มีแรงจูงใจ เจือจาง ตลอดจนการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อส่งเสริมการพัฒนาดังกล่าว

(๒) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข จะมีบทบาทสองประการที่เกี่ยวข้อง คือ (ก) การกำกับดูแลสถานพยาบาลเอกชนตาม พ.ร.บ.สถานพยาบาล ซึ่งใช้การออกใบอนุญาต และการตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายเป็นเครื่องมือ ในการกำกับเพื่อสร้างหลักประกันขั้นพื้นฐาน เป็นภาคบังคับที่สถานพยาบาลเอกชนทุกแห่งต้องปฏิบัติตาม (ข) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานการพัฒนากระบวนการบริการสุขภาพ ให้มีประสิทธิภาพในการดูแลสุขภาพของประชาชน ทำให้ประชาชนเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพได้มาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุข

(๓) หน่วยงานวิชาการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีหน้าที่เฉพาะ เช่น กรมอนามัย กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ จะทำงานในลักษณะของความร่วมมือ เช่น ความร่วมมือในการรับรองโรงพยาบาลสร้างเสริมสุขภาพกับกรมอนามัย กรมสนับสนุนบริการสุขภาพให้สถานพยาบาลใช้มาตรฐานห้องปฏิบัติการทางการแพทย์สากลที่กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์เป็นผู้ตรวจรับรอง

กิจการของสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาลมีความแตกต่างจากส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐใน ๓ กลุ่มข้างต้น ดังนี้

(๑) การทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินสถานพยาบาลจากภายนอก ที่เป็นกลาง ไม่ขึ้นอยู่กับต้นสังกัดใดสังกัดหนึ่ง ทำให้ได้รับการยอมรับจากโรงพยาบาลและหน่วยบริการสุขภาพในทุกภาคส่วน

(๒) มีขอบเขตของการปฏิบัติที่ไม่จำกัดเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่ง มาตรฐานและกระบวนการที่ใช้ในการประเมินมีความเป็นสากล และสามารถใช้ได้กับทั้งสถานพยาบาลของรัฐและเอกชน ทั้งนี้โดยพิจารณาบริบท ความเป็นไปได้ของการปฏิบัติ ข้อจำกัด และกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบ

(๓) กิจกรรมทุกอย่าง จะเน้นเป้าหมายของการนำไปสู่ การพัฒนาคุณภาพด้วยตัวโรงพยาบาลและหน่วยบริการสุขภาพเอง ซึ่งจะก่อให้เกิดระบบที่ยั่งยืน มิใช่การตรวจสอบเพื่อตัดสินได้/ตก ผ่าน/ไม่ผ่าน เป็นส่วนเสริมให้เกิดการเรียนรู้เมื่อเกิดอุบัติการณ์ต่างๆ ขึ้น

๔. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

๔.๑ ในการกำหนดวิธีการทำงานได้กำหนดให้สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

(๑) โดยใช้กลไกการส่งเสริมให้เกิดการประเมินและพัฒนาตนเองของสถานพยาบาล คือการประเมินจากภายนอกและรับรองเป็นลำดับขั้น (บันไดสามขั้นสู่ HA)

(๒) สถาบันฯ ทำหน้าที่เป็น ตัวกลางในการสนับสนุนและถ่ายทอดองค์ความรู้ในแง่มุมต่างๆ ส่งเสริมการทดลองรูปแบบใหม่ ในการพัฒนารวบรวมความรู้จากแหล่งต่างๆ และส่งเสริมการเผยแพร่แลกเปลี่ยนความรู้ควบคู่ไปกับการประเมิน

(๓) ใช้การเยี่ยมชมติดตามความก้าวหน้าประจำปี เพื่อส่งเสริมการธำรงระบบคุณภาพของสถานพยาบาล ควบคู่กับการประเมินเพื่อยกระดับความสำเร็จของการพัฒนาสู่ระดับที่สูงขึ้นตามศักยภาพของแต่ละสถานพยาบาล

(๔) ผู้ปฏิบัติงานให้สถาบันฯ มีทั้งที่ปรึกษา/ผู้เยี่ยมสำรวจเต็มเวลา และผู้มีความรู้ประสบการณ์ในพื้นที่ซึ่งมาปฏิบัติงานในลักษณะของ part-time

(๕) ใช้ระบบเครือข่ายและกลไกในพื้นที่เพื่อสร้างระบบประกันคุณภาพ สำหรับสถานพยาบาลขนาดเล็กและมีจำนวนมาก

(๖) สร้างแนวร่วมและประสานงานกับหน่วยงาน องค์การที่มีศักยภาพ เพื่อให้สถาบันฯ มีขนาดเล็กและมีความคล่องตัว

(๗) นอกเหนือจากการประเมินและรับรองแล้ว จะใช้กลไกเสริมที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นการพัฒนา เช่นการมีระบบตัวชี้วัดเปรียบเทียบ ระบบรายงานปฏิบัติการและแนวทางแก้ปัญหาโดยไม่ต้องระบุชื่อสถานพยาบาล การจัดการความรู้

(๘) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ด้วยการรับฟังความคิดเห็นในกระบวนการประเมินสถานพยาบาล

๘.๒ มีระบบการตรวจสอบ และคานอำนาจ และกระบวนการที่เกิดความรวดเร็ว ไม่ซ้ำซ้อน และมีประสิทธิภาพอย่างไรบ้าง

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินกิจการให้เป็นไปตามกฎหมาย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายของรัฐบาล

(๒) คณะกรรมการสถาบันฯ เป็นผู้กำกับดูแลนโยบาย กฎข้อบังคับ แผนปฏิบัติการและงบประมาณ

(๓) มีผู้ตรวจสอบภายในทำหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้อง ความรัดกุมและประสิทธิภาพของการบริหารทรัพยากรในสถาบัน

(๔) มีระบบการตรวจสอบบัญชีประจำปี โดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือบุคคลภายนอกที่คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

(๕) สถาบันมีหน้าที่จัดทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรี ระบุผลงานในปีที่ล่วงมา บัญชีทำการ รายงานของผู้สอบบัญชี คำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการโครงการและแผนงานที่จะจัดทำต่อไป

(๖) คณะกรรมการสถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลจากภายนอก เพื่อประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันตามระยะเวลาที่คณะกรรมการสถาบันกำหนด

๙. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

๙.๑ ได้กำหนดกรอบหรือมาตรการป้องกันมิให้มีการตราอนุบัญญัติที่เป็นการขยายอำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเพิ่มภาระแก่บุคคลเกินสมควรไว้เพียงใดหรือไม่

พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ไม่มีบทบัญญัติให้มีการตราอนุบัญญัติหรือออกกฎหมายรองใดๆ ที่จะขยายอำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

๑๐.๑ ในการร่างกฎหมายได้เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายแสดงความคิดเห็นแล้วหรือไม่

การจัดทำกฎหมายจัดตั้งสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล พ.ศ. ได้เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องแสดงความคิดเห็น และนำความคิดเห็นต่างๆ มาปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

(๑) นำเสนอในที่ประชุมกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข อธิบดีกรมการแพทย์ ผู้แทนสมาคมโรงพยาบาลเอกชน เลขาธิการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงานประกันสังคม ผู้แทนสมาคมประกันชีวิต ผู้แทนสื่อมวลชน

(๒) นำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากกระทรวงต่างๆ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๓) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ขอความเห็นจากส่วนราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง มีหน่วยงานที่เห็นชอบในหลักการให้จัดตั้งสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาลเป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ กระทรวงกลาโหม กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงแรงงาน สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงาน ก.พ. สำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร แต่มีข้อเสนอจากสำนักงาน ก.พ.ร. ให้พิจารณามติของคณะรัฐมนตรี เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดตั้งหน่วยงานของรัฐเป็นองค์การมหาชนตามพระราชบัญญัติเฉพาะ

(๔) การประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อพิจารณาประเด็นที่ ที่ประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๒ มอบหมาย และเห็นควรให้ปรับข้อเสนอจากการตราเป็นพระราชบัญญัติเฉพาะ มาเป็นการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ.๒๕๔๒

๑๐.๒ ข้อคัดค้านของผู้เกี่ยวข้องมีประการใด

- ไม่มี -